

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh.Mîra, A. Bostan, G.Dașchevici)

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Polisimbol” și Societatea cu Răspundere Limitată „Braus Imobiliare” împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la anularea prescripției,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică împotriva hotărârii din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 05 ianuarie 2021 SRL „Polisimbol” și SRL „Braus Imobiliare” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind anularea actului administrativ individual.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că, SRL „Polisimbol” este o întreprindere înregistrată în Registrul de stal al persoanelor juridice, la fel și SRL „Braus Imobiliare” este o întreprindere înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, având ca activitate inter alia construcțiile de clădiri și construcții inginerești.

La data de 12.03.2018 SRL „Polisimbol” a încheiat contract de antrepriză cu o altă societate SRL „Braus Imobiliare”, ce deține calitatea de proprietar al terenului din str.XXXXX, în vederea îndeplinirii lucrărilor de construcție, în temeiul actelor permissive eliberate în acest scop și anume Certificatul de urbanism pentru proiectare și Autorizația de Construire nr. 145-c/18 din 28.03.2018.

La data de 05.10.2020 a fost emisă prescripția seria ASR nr. 001625, întocmită de Surugiu Nicolae din numele Agenției pentru Supraveghere Tehnică, în care a prescris: de readus terenurile menționate în stare inițială, gardul provizoriu a obiectivului dat de readus în conformitate cu POE, luând în considerare că autorizația de construire nr. 145-c/18 din 28.03.2018, prin dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 855-d din 13.12.2019, este revocată,

conservarea părții supraterane. Acest act a fost comunicat SRL „Braus Imobiliare”, or, entitatea reclamantă nu a fost invitată pentru a depune explicații, probe sau în fond pentru a se apăra.

Considerând actul ilegal, reclamantele au formulat cerere prealabilă, îndreptând-o spre anularea integrală a actului administrativ emis.

Prescripția seria ASR nr. 001625 din 05.10.2020, conform art. 11 alin. 1 lit. b) Cod administrativ, constituie un act administrativ individual defavorabil ce impune în sarcina reclamantelor sarcini de îndeplinire.

A menționat SRL „Braus Imobiliare” că la data de 01.02.2018 a achiziționat de la o altă entitate, un teren pentru construcții amplasat în str. Mircea cel Bătrân 13/2, mun. Chișinău.

În corespundere cu art. 3 alin. 1 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează și se emite de către primarul unității administrativ - teritoriale în baza cererii proprietarilor, în care se indică locul amplasării imobilului/terenului fi la care se anexează, în original și în copie, documente. Certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează în baza documentației de urbanism si de amenajare a teritoriului (art.4 alin. 1 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție). Ulterior, la data de 28.03.2018 SRL „Braus Imobiliare” a primit Autorizația de construire nr. 145-c/18 din 28.03.2018, prin care s-a autorizat „executarea lucrărilor de construire a unui complex (3 blocuri locative) cu spații comerciale/prestări servicii și parări auto subterane, în limitele terenului privat”.

Potrivit art. 12 alin. 1 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, autorizația de construire se emite de către primarul unității administrativ-teritoriale în baza cererii proprietarului, în care se indică locul amplasării imobilului/terenului, în cel mult 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. Autorizația de construire nr. 145-c/18 din 28.03.2018, s-a eliberat în temeiul Certificatului de urbanism nr.746/17 din 08.12.2017, iar la expirarea valabilității la data de 11.06.2019, Primăria mun. Chișinău a prelungit valabilitatea actului. Prescripția emisă de autoritatea pârâtă, reprezintă un act administrativ individual defavorabil (art.11 alin.1 lit. b) Cod administrativ), prin care se pune în sarcina reclamantelor îndatoriri, însă în mod neclar: nu conține obligația care urmează a fi îndeplinită de fiecare entitate; termenul de îndeplinire, etc, nefiind în prezența unor obligații solidare.

Au relatat reclamantele că denumirea actului nu are relevanță din punct de vedere al formei actului, ci urmează a se lua în considerare conținutul și efectele juridice ale actului, care conduc spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Or, în limita art. 10, art. 11 alin. 1 lit. b) Cod administrativ, sunt în prezența actului administrativ, care se identifică prin prescripție - „de readus terenurile menționate în stare inițială”, fiind o formă deghizată de demolare a construcției ridicate în mod legal, luând în considerare că autorizația de construire nr. 145-c/18 din 28.03.2018, prin dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 855-d din 13.12.2019, este revocată, conservarea părții supraterane” – astfel impune obligația deghizată de „sistare a lucrărilor de construcție a blocurilor A și B”.

La fel, autoritatea publică a acționat în lipsa competențelor, în condițiile în care pârâta nu are competențe legale de a obliga la - „readucerea terenului proprietate privată în stare inițială”; or, nu este identificată entitatea care ar avea o asemenea sarcină: proprietarul terenului sau antreprenorul; eventual cheltuielile de

„readucere”, or, dispoziția nr. 855-d din 13.12.2019 (emisă de Primăria mun. Chișinău) a fost suspendată prin încheiere judecătorească, care a devenit irevocabilă.

Au indicat reclamantii că actul administrativ individual defavorabil este lipsit de motivare, atât sub aspectul condițiilor legale impuse unei asemenea motivări, cât și ipso facto, fiind temei legal de anulare a actului. Autoritatea publică anterior emiterii unui act administrativ, este obligată să motiveze circumstanțele care au stat la baza emiterii actului administrativ defavorabil, or, din actul contestat se observă lipsa motivării privitor la proporționalitatea măsurii dispuse, oportunitatea, argumentele din cadrul audierii și alte condiții obligatorii.

Actul administrativ contestat nu conține nici o motivare, condiție obligatorie conform art. 31 Cod administrativ.

Potrivit art. 23 alin. 3 Cod administrativ, atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nici o persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi.

În corespundere cu art. 30 alin. 2 Cod administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public, în mod sine qua non, sintagma absolut cere o motivare excepțională înainte de a emite un asemenea act. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

În termeni legali se observă că asemenea explicații și motivare în actul contestat lipsește, așa cum este prescris în art. 118 și art. 137 Cod administrativ. Mai mult, nu este motivată nici necesitatea sistării în mod de urgență a lucrărilor de construire. Per a contrariu, în lipsa motivării în termenii expuși, un asemenea act administrativ individual defavorabil este ilegal.

La emiterea actului administrativ individual defavorabil nu a fost inițiată și respectată procedura administrativă imperativă stabilită de legiuitor în cuprinsul Codului administrativ, ceea ce constituie temei de anulare a actului.

Potrivit art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Acest text de lege, impune o procedură obligatorie, cu reguli exhaustive și imperative stabilite, care nu admite derogări.

În concluzie, au notat reclamantii că prescripția întocmită este ilegală, aceasta nu respectă condițiile de legalitate arătate, deoarece același reprezentant, Surugiu Nicolae, a manifestat o atitudine imparțială, abuzivă și prejudiciabilă față de entitatea reclamantă, ceea ce în conformitate cu art. 50-52 Cod administrativ impunea sarcina de abținere anume pentru motive de imparțialitate; sunt întocmite

unilateral, nemotivate; or, readucerea în starea inițială a terenului este o acțiune generică, iar reprezentantul autorității nu a indicat în mod cert actele/acțiunile care urmau îndeplinite stricto sensu; la momentul editării prescripției, nu se îndeplineau lucrări de construcție, or, SRL „Braus Imobiliare” avea emisă o altă autorizație de construire, care se raliază exigențelor art. 1 Protocol 1 CEDO.

Astfel, reclamanții SRL „Polisimbol” și SRL „Braus Imobiliare” au solicitat anularea prescripției seria AST nr. 001625 din 05.10.2020, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică (f.d. 34-36).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 08 iulie 2021, acțiunea înaintată de SRL „Polisimbol” și SRL „Braus Imobiliare” a fost admisă, fiind anulată prescripția seria AST nr. 001625 din 05.10.2020, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Prin decizia din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Agenția pentru Supraveghere și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 08 iulie 2021.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că obiectul controlului judecătoresc în prezentul litigiu, constituie prescripția seria AST nr. 001625 din 05.10.2020.

Conform pct. 10 alin. (1) – (9) al HG cu privire la organizarea și funcționarea Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr. 1088 din 18.12.2017, Agenția este învestită cu următoarele drepturi: 1) să constate contravenții, să PAGINĂ din încheie procese-verbale cu privire la contravenții și să aplice sancțiuni în conformitate cu Codul contravențional al Republicii Moldova; 2) să acorde, în bază de contract, în domeniile sale de competență, servicii contra plată, conform nomenclatorului serviciilor contra plată, metodologiei de calcul și cuantumului tarifelor la serviciile prestate, aprobate de către Guvern; 3) să elibereze prescripții și să aplice sancțiuni în temeiul procesului-verbal de control, conform prevederilor Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător; 4) să sisteze lucrările de construcții-montaj în lipsa actelor permissive necesare, cu abateri de la proiect și de la documentele normative, fără proiect sau cu încălcări ale legislației în construcții, precum și cele care sunt executate de persoane neatestate; 5) să sisteze producerea și livrarea materialelor și articolelor pentru construcția căror conformitate nu este evaluată potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 913 din 25 iulie 2016 „Privind aprobarea Reglementării tehnice cu privire la cerințele minime pentru comercializarea produselor pentru construcții”; 6) să suspende, total sau parțial, activitatea unității economice (a unei lucrări separate), să interzică exploatarea clădirilor, a construcțiilor, a unor încăperi separate, a sectoarelor de producție sau a agregatelor în caz de depistare a încălcărilor reglementărilor de apărare împotriva incendiilor; 7) să suspende, total sau parțial, lucrările de construcție și reconstrucție a obiectivelor dacă s-au constatat abateri de la documentația de proiect și deviz sau dacă nu sînt respectate reglementările de apărare împotriva incendiilor și cerințele privind protecția civilă; 8) să solicite retragerea actului permisiv de către autoritățile administrației publice competente, a autorizației de activitate pentru neexecutarea prescripțiilor privind înlăturarea încălcărilor legislației muncii și normelor de securitate și sănătate în muncă, stabilite în urma controalelor repetate; 9) să solicite de la instituțiile și întreprinderile deținătoare de date cadastrale, geodezice și cartografice acces gratuit la fondul de date respectiv (baza de date), precum și acces la monitorizarea

activității stațiilor permanente și rețelelor de stații permanente GNSS (Global Navigation Satellite System) de pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 2 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09.07.2010, autorizație de construire – act, eliberat de către emitent, prin care se autorizează executarea lucrărilor de construcție în temeiul și cu respectarea certificatului de urbanism pentru proiectare și a documentației de proiect elaborate și verificate; certificat de urbanism pentru proiectare – act cu caracter reglementator, eliberat de către emitent, prin care se fac cunoscute solicitantului (beneficiarului) prescripțiile și elementele ce caracterizează regimul juridic, economic, tehnic și arhitectural-urbanistic al unui imobil/teren, stabilite prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului, și care permite elaborarea documentației de proiect.

Prevederile art. 4 - 6 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09.07.2010, stabilesc condițiile de eliberare a certificatului de urbanism pentru proiectare, termenul de elaborare și eliberare, valabilitatea acestuia, precum și conținutul certificatului de urbanism pentru proiectare, iar art. 12 - 15 din aceeași Lege, prevăd condițiile de eliberare a autorizației de construire, conținutul acesteia, dar și cazurile în care autorizația de construire își pierde valabilitatea.

Conform art. 70 Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată. În cazul în care petiționarul solicită confirmarea înregistrării cererii, autoritatea publică este obligată să-i confirme petiționarului în scris data și numărul de înregistrare.

Conform art. 94 alin. (1), (2) Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Așadar, în corespundere cu art. 3 alin. (1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează și se emite de către primarul unității administrativ- teritoriale în baza cererii proprietarilor, în care se indică locul amplasării imobilului/terenului și la care se anexează, în original și în copie, documente. Certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează în baza documentației de urbanism și de amenajare a teritoriului.

Instanța de apel a reiterat că, la 28 martie 2018 SRL „Braus Imobiliare” a primit Autorizația de construire nr. 145-c/18 din 28 martie 2018, prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire a unui complex și anume 3 blocuri locative cu spații comerciale/prestări servicii și parări auto subterane, în limitele terenului privat.

Conform art. 12 alin. (1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție (în redacție la data emiterii autorizației de construcție din speță), Autorizația de construire (anexa nr.3) se emite în baza cererii, în care se indică locul amplasării imobilului/terenului, în cel mult 10 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, instanța de apel a considerat că Prescripția AST nr. 001625 din 05 octombrie 2020, a fost emisă cu mai multe încălcări, fapt care duce la anularea acesteia.

Astfel, autorizația de construire nr. 145-c/18 din 28 martie 2018 s-a eliberat în temeiul Certificatului de urbanism nr. 746/17 din 08.12.2017, iar la expirarea valabilității, la data de 11.06.2019 Primăria mun. Chișinău a prelungit valabilitatea actului.

Așadar, instanța de apel a constatat că prima instanța corect a stabilit că, Prescripția nr. 001625 din 05.10.2020 emisă de AST, reprezintă un act administrativ individual defavorabil, prin care autoritatea publică emitentă pune în sarcina reclamantelor anumite îndatoriri, iar actul nominalizat este emis cu încălcarea evidentă a prevederilor art. 119 din Codul administrativ, în aliniatul (1) al căruia, este indicat expres că: (1) Conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert, în timp ce actul contestat nu conține vreo claritate despre modalitatea și termenul în care urmează a fi executate prescrierile autorității, consecințele neexecutării acestora.

Totodată, prima instanța corect a reținut că, actul administrativ individual defavorabil este lipsit de motivare, sub aspectul condițiilor legale impuse prin art. 118 Cod administrativ.

La data de 23 decembrie 2022, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii (f.d.170-171).

Ulterior, la 06 februarie 2023 Agenția pentru Supraveghere Tehnică a depus recurs motivat împotriva deciziei din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii (f.d.176-177).

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel la adoptarea deciziei, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile

procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ (în vigoare până la 01.09.2023), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1) (în vigoare până la 01.09.2023).

Articolul 245 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023) indică că recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Iar, alin. (2) art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023), prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Pentru a înțelege sensul pe care legiuitorul a dorit să îl dea sintagmei „decizia instanței de apel” din art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023), este necesar de explicat că prin noțiunea de „decizie” se subînțelege atât dispozitivul deciziei instanței de apel, cât și decizia motivată a instanței de apel.

Or, din coroborarea art. 191 alin. (4) (în vigoare până la 01.09.2023), art. 40 alin. (3) și art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023) rezultă inechivoc că, după examinarea cererii de apel, instanța de apel adoptă decizia în formă de dispozitiv, adică componenta structurală a deciziei instanței de apel căreia i se dă citire la pronunțare și nu reprezintă altceva decât reproducerea integrală și întocmai a soluției adoptate în urma deliberării, calea și termenul de atac. Iar motivarea, în scris, a deciziei adoptate are loc în termenul specificat la art. 240 alin. (3) Cod administrativ. Asta, deoarece motivarea recursului se depune doar după notificarea deciziei motivate a instanței de apel, întrucât, numai după acest moment, partea interesată ia cunoștință nu numai de soluția materializată prin dispozitivul deciziei instanței de apel, dar și, în mod efectiv, de considerentele cuprinse în decizie.

Raportat la cele expuse supra, este cert că legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite (*dies a quo*), și anume: în temeiul art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01.09.2023), de la notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel, sub sancțiunea art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ (în vigoare până la 01.09.2023) – recursul se declară inadmisibil, în special, când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1) (în vigoare până la 01.09.2023).

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 01 noiembrie 2022.

Din conținutul extrasului din poșta electronică cu adresa secretariat@ast.gov.md, rezultă că, la 09 noiembrie 2022, ora 11.20, Curtea de

Apel Chișinău a expediat Agenției pentru Supraveghere Tehnică pentru notificare dispozitivul deciziei din 01 noiembrie 2022 (f.d.168).

Tot din materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 26 ianuarie 2023, ora 13.35, prin intermediul poștei electronice Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa Agenției pentru Supraveghere Tehnică pentru notificare decizia motivată din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 169).

Potrivit art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.

În privința modalităților de comunicare și notificare, Codul administrativ statuează la art. 96 alin. (1) că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

În corespundere cu art. 97 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Potrivit art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ, notificarea prin poștă electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice.

Notificarea prin poștă electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.

Sub acest aspect completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că începutul curgerii termenului de depunere a recursului nemotivat este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei (dispozitivului), în speță urmând a fi ziua de 10 noiembrie 2022, termen care a expirat la 9 decembrie 2022 (zi de vineri).

Însă, distinct acestor circumstanțe, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a depus recursul nemotivat la 23 decembrie 2022, solicitând repunerea recursului în termen însă, nu a comunicat instanței motivele pentru care a omis să dispună în termen de dreptul său procedural prevăzut de art. 245 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023).

Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul nemotivat din 23 decembrie 2022 a fost depus după expirarea termenului prevăzut de art. 245 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023).

La aspectul dat completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că de la momentul notificării prin intermediul poștei electronice a dispozitivului deciziei din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de

dreptul procedural și a depune recurs nemotivat în interiorul termenului instituit la art. 245 alin.(1) din Codul administrativ(în vigoare până la 01.09.2023).

Mai mult ca atât, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a solicitat repunerea recursului nemotivat în termen, însă nu a anexat probe care să confirme faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Or, în cazul omiterii unui termen, legea acordă posibilitate părții de a solicita repunerea în termenul de îndeplinire a unui act de procedură, conform art. 65 Cod administrativ, cu prezentarea probelor și motivelor întemeiate ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

Conform art. 65 alin. (1), (2) din Codul administrativ dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Astfel, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

La caz, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a solicitat repunerea recursului în termen, în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ însă nu a prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal, motiv din care recursul necesită a fi declarat inadmisibil.

Totodată, actele cauzei, și anume extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei denotă că însăși Agenția pentru Supraveghere Tehnică a confirmat că dispozitivul deciziei din 01 noiembrie 2022 a instanței de apel a fost notificat la 09 noiembrie 2022, fapt ce se atestă prin ștampila cu număr de intrare 13472/22 din 09 noiembrie 2022 (f.d.174).

În acest context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acțiunile instanței de apel cu privire la expedierea copiei dispozitivului deciziei din 01 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, corespund întru totul exigențelor legale.

În corespundere cu prevederile art. 24 alin. (1) Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Bună-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01.09.2023), este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Totodată, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen

după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În acest caz, Înalta Curte a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, soluția de declarare a recursului depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, ca fiind inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea cu privire la repunerea în termen a recursului și de a declara recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 65, 230, 245, 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ (în vigoare până la 01.09.2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea depusă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică cu privire la repunerea în termen a recursului.

Recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă